

Noget om Biavl. *)

I Calvados er der kun to meget forskjellige Landskaber, hvor Biavlen drives i det Store: Det saas kaldte Bocage, hvor der dyrkes megen Boghvede, og en stor Slette, hvor der voxer megen Esparcette. I Bocage faaer man det bedste Vox og megen Honning; men denne er guul eller brun og har en ubehagelig Lugt og Smag. Paa Sletten derimod faaer man et Vox, som er vanskeligt at blege, og en hvidere og mere velsmagende Honning. Vore duelige Landmænd have vidst at forene Fordelene af disse saa forskjellige Landskaber.

I Bocage have Bierne en saa rigelig Næring af Bisse (Genista), Lornblad (Ulex) og Boghveden, at Staderne her meget snarere blive fyldte end paa Sletterne i Omegnen af Caën, hvor de vigtigste Honningsplanter ere Raps og Esparcetten. Forhen lod man bestandigt Staderne i Bocage blive staaende paa samme Sted; men for nogle Aar siden gjorde nogle Eiere, paa Grund af den ulige lavere Priis paa deres brune Honning, det Forsøg at lade dem bringe hen paa Sletterne. De vare saa til:

---

*) Af en i det landoecnomiske Selskab i Caën oplæst Beretning af Revel de la Brouaize; meddeelt i „Nouvelles und Nugbares,“ 11te Bind No. 13, efter Annales de l'Agriculture franç.

fredse med Udfaldet, at denne Skif nu er bleven
faa almindelig, at der aarlig sendes flere Hun-
drede til Menighederne i Uvenay, Bieux, Maltot,
o. s. v., og alene til Fontenay de Marmion bliver
der sendt henved 1500 Stader.

Imidlertid var det ikke nok at sende de med
Boghvedehonning forsynede Bistader til andre Egne,
men Eierne bemærkede nu snart, at de kun da kunde
gjøre Regning paa en betydelig Fordeel, naar de
kunde optage den aldeles rene Honning. Dette
søgte de i Begyndelsen at opnaae derved, at de toge
af Honningen ud af Staderne, og altsaa berøvede
Bierne, hvad de havde tilovers af deres Vinterfor-
raad; de hungrige Bier indsamlede nu ibrigt Honnin-
gen af Rapsen og Esparcetten, og naar disse Plan-
ter havde afblomstret, tog man igjen Honningen ud
af Staderne, og bragte dem da tilbage til deres
Hjem, hvor Bierne nu samlede sig Vinterforraad
af Boghvedeblomsterne. Allerede for flere Aar siden
tilkjendegav jeg Selskabet min Mening, at denne
Fremgangsmaade ikke var god. Det lod sig let
forudsee, at endog et Stade, der var meget rigt
paa Individuer af disse zarte Insecter, som kun
have et Aar at leve i og ere omgivne af talrige
Fiender, snart maatte svækkes, naar det ikke kunde
rekrutere sig ved ny Ungel i den skønneste Aarstid.
I det Bocagerne toge Honningen to Gange af Sta-
derne, tilintetgjorde de derved ethvert Middel til
Forplantelsen, saa at deres Stader gik ud hvert Aar.

Denne skadelige Methode maatte derfor snart opgives. De sørge nu for at have en Kube, hvori Bierne have begyndt at bygge, men som senere er bleven forladt. I det Tilfælde de ikke have en saadan, forfærdige de en kunstlig, i det de i en meget reen Kube sætte Rager, $\frac{1}{2}$ Tomme fra hinanden, fra overst til nederst i Kuben.

Naar nu en Sværm er bragt i sin Kube og sat paa et fast Underlag eller en Jod, bliver der afskaaeren en 6 til 8 Tommer bred Ring af den øverste Deel af Kuben og derpaa bliver den paa ovennævnte Maade tilberedte Kube sat og behørig tilklinet.

Er Aarstiden gunstig, saa have Bierne snart fyldt den øverste Kube og den bliver da taget bort, saasnart Esparcettens Blomstring er forbi, og Bierne drives da ned i den underste Kube. Paa denne Maade faaer man en ganske reen Honning, den gamle Kube bliver ubeskadiget og indeholder endnu i gunstige Aaringer en god Deel frisk Honning. Ved denne Fremgangsmaade staaer man sig da overordentlig godt.

Førend jeg udbreder mig om Fordelene ved denne Fremgangsmaade, maa jeg endnu omtale en anden Methode, som meget bruges i Eggen ved St. Pierre-sur-Dives og i mange Sogne i Nabolaget af Argances og Croisfontaine. I Stedet for at aftage den øverste Deel af Kuben, driver man ved Røg Bierne op i denne Deel af Kuben, vender

den derpaa om og sætter da en paa ovennævnte Maade præpareret Kube ovenpaa, tilkliner disse to Kuber med Bundene sammen og anbringer foran Flyvehullet et lidet, noget heldende Bredt. Efter Blomstringstiden bliver den nye Kube taget af; i gunstige Aar kan det endnu skee tidligere, saa at en anden Kube lader sig sætte paa. Begge Metoder har jeg selv prøvet, for at overbevise mig om, hvilken af dem der fortjente Fortrinet.

I flere Aar underkastede jeg derfor et lige Antal Stader disse Behandlingsmaader, og fandt saavel i gode som flette Aaringer bestandigt at de omvendte Stader betalte sig bedre end de, som man tog den øverste Deel af. Derfor lader der sig ogsaa angive en tilstrækkelig Grund. Da Bierne i de førstnævnte først maae komme ind i den underste Kube førend de kunne komme op i den øverste eller Dækflet, saa bygge de først i denne sidste Deel, naar den første er fyldt. Ved den omvendte Kube befinde Bierne sig, naar de ere komne ind gjennem Flyvehullet, strax ved Indgangen til den øverste Kube og bygge naturligviis hellere i denne, end de stige ned i den underste.

Naar vi sammenligne Mængden af den ved denne Fremgangsmaade vundne Honning, med den, man faaer af den lombardiske Kube*) saa finde vi,

*) Denne, saavidt jeg veed, i Tydskland lidet bekjendte Wikube, som bliver meget anbefalet af *Box* i *nouveau Dictionnaire de l'agriculture*, og som blandt andre

at den lombardiske Opsats (Huen) i det høieste giver 12 til 18 Pd. Honning, medens vore Stader bestandigt give mere. Herr Serrain, som driver

Fortrin især har det, at den letter Arbeidet for de svage Sværme, fortjener at beskrives. Den videste Deel af Kuben bestaaer af 17 til 19 næsten 1 Tomme høie Straakransse, som have en Tykkelse af 9 til 10 Linier, og ere sammenbundne i tommeviid Afstand med flekkede Vidier. Det hele danner en huul Cylinder af 1 Fods Diameter. Over den sidste Straakrans er der en Skive af 5 til 6 Liniers tykke Straaringe, der spiralsformigt ere dreiede omkring hinanden. Ved Kanden af denne Skive er der 12 Nabninger, hvoraf fem ere 3 til 4 Tommer lange og 5 til 6 Linier høie, og de øvrige ere mindre. Under Kanden af denne Skive gaar der en, 4 Linier tyk og 8 Linier bred, Liste igjennem, som paa begge Sider staaer $1\frac{1}{2}$ Tomme frem og tjener til at hæve Stadet med begge Hænder og til at sætte Dækflet paa; thi paa dette findes der ligeledes en fremstaaende Liste, som netop kommer til at ligge over den paa selve Kuben. De første 3 Ringe paa Dækflet eller Huen har samme Diameter som selve Kuben, de øvrige blive lidt efter lidt smaliere, saa at Huen har en Hvalving af 5 Tommers Høide. Oveni lader man blive en Nabning, for deri at anbringe et kogleformigt Greb, som er 10 Tommer langt og nedentil gjøres fast ved tvende korsvils indsatte Pinde. Ovenover Nabningen danner dette Greb en Knude, for at Regnvandet kan holdes borte. Nede paa Huen, omtrent 8 Linier fra Kanden, findes der en Liste, som er noget tyndere end den i Kuben selv og rager omtrent 1 Tomme frem paa begge Sider. 2 eller 3 Kors, omtrent 3 Tommer fra hinanden, tjene til at understøtte Honningkagerne i Kuben; naar Honningen skal tages ud,

Diablen med særdeles Færdighed og Grundighed, har fortalt mig, at han i heldige Aar har taget 3, ja endog 4 fulde Kuber efter hinanden af omvendte Stader. Endnu større er Forskjellen paa Producenteres Godhed. Naar man tager den Lombardiske

blive disse dragne ud med en Tang. 3 Bunden af Kuben findes der 2 ligeover for hinanden værende Flyvehuller, hvoraf det ene i Reglen er tilstoppet. Til Fod vælges hellere Træ end Sten, fordi Træets Temperatur mindre er udsat for hurtig Afverling. Træpladen bliver naglet til 3 Pals, og Randen maa staae 4 Tommer udenfor Kubens. For at hindre Luftens Afgang oversmører man Kuben med en Blanding af 2 Dele Svæggjødning og en Deel Aske. Denne Blanding betjener man sig ogsaa af for at kline Huen til Kuben og denne til Foden.

Denne Kube er godt Kjøb, let at forfærdige og at vedligeholde. Formedest dens Tykkelse er Temperaturen i den temmelig eens, og formedest dens ringe Størrelse arbejde Bierne med megen Iver, hvilket især er vigtigt naar Sværmen er svag. Thi ofte ere Bierne kun derfor doyne fordi Kuben er for stor i Forhold til Mængden af dens Beboere. Paa Grund af Skiven slutte Kagerne i Kuben sig sjældent til dem i Huen, saa at man kan borttage denne uden at beskadige Kagerne i hvin. Huen indeholder altid reen Homing, intet Bibrød og ingen Yngel. Nabningerne i Skiven ere forsættigen anbragte ved Randen, da paa denne Naade Ynglen, som altid findes i Kuben, er beskyttet imod Kulden og mindre udsat for Lysen, naar Huen tages af, og Dronningen er mindre tilbøielig til at lægge i Huen. For Arbeidsbierne bliver derimod Indgangen til Huen lettere.

Den tydske Oversætter.

Hue af, saa faaer man Honning og Vox, som i lang Tid har staaet i Kuben; ved vor Methode deris mod er den ikke ældre end en Maaned og man faaer den reneste og fortræffeligste Honning.

Naar dette imidlertid skal opnaaes ved en paasende Behandling, saa maa ogsaa den gode Bestaafsenhed af Omegnens Honningsplanter bidrage dertil. Dog har vor Methode endnu en Fordeel frem for den lombardiske, idet man ved denne bestandigt borttager en Deel af den Honning, som Bierne have bestemt til Næring, hvorimod man ved vor Methode faaer mere, uden dog nogensinde at angribe Forraasdet i den gamle Kube.

Saasnart Stedet paa Boghvedens Blomstrings-tid igjen bringes til Vocage, bliver der paasat en ny Kube, som er tilberedt paa ovennævnte Maade, og naar Bierne ikke hofte mere, saa kan Eieren, efter at have undersøgt Staderne, aftage de altfor gamle, uden at dræbe en eneste Bi, eller vedligeholde dem begge. Naar man vil vedligeholde den underste Kube, saa maa den hvert Aar rekruteres med en ung Sværm; og da det er imod Sagens Natur, at man kan faae Sværme af det Stade, man har bestemt til at tage Honning af, saa maa man aarligt bestemme et vist Antal Stader, som skulle sværme, og andre, som skulle give Vox og Honning.

Som let begribes, maatte jeg, da jeg eengang havde erklæret denne Methode for den bedste, forkaste

alle de Kuber, som man Tid efter anden havde forhøiet, og alene erklære mig for den Kube, der kun bestod af een Deel, hvilken jeg ogsaa af Jagttagerne ved ovennævnte Behandling anseer for den bedste. Endnu vil jeg anføre en Fremgangsmaade, hvis Nytte jeg i Begyndelsen betvivlede, men som jeg senere ved egen Erfaring har fundet grundet. Som bekendt er det fordeeltigt, at Staderne ere folkerige og vel forsynede med Forraad, og blandt et større Antal Sværme findes der altid enkelte, som komme seent og ere svage. Hvorledes kan man nu styrke disse? I næsten alle Stader have Bierne nogle, som holde Vagt, og Tegn, hvorpaa de kjende hverandre; og naar en fremmed Bi vil ind i Kuben, saa maa den betale dette Forsøg med sit Liv, om den endog er belæstet med Honning. Denne strænge Vagt og dette grusomme Politie horer øieblikkeligt op, naar Stedet bliver flyttet til et andet Sted. Naar man nu paa et meget stærkt Stades Plads sætter et, som er fattigt paa Indbyggere og Forraad, saa begive de udfloiede Bier sig til det gamle Sted, hvor deres Stede stod. I Forsøningen blive de forbausede over, hverken at finde deres Beskjendtere eller deres Bolig, men lidt efter lidt betragte de sig som Indbyggere i det nye Stede. Denne Fremgangsmaade har jeg oftere brugt med Held, og herved kan man mærkeligt styrke sine svage Stader, uden at tilføie det stærke nogen betydelig Stade. Under Arbeidstiden gives der jo ofte Sta-